

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ. Συνδρομή προπληρωτέα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. σὲ 6 μὲν τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκκλίδεται τρεῖς πρὶν ἑβδομάδας, ἀπὸ 7-8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ τὰς γωστοποιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή του, θὰ τυπώνεται. Διάφευσις κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ἔγραψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρου Ἀθῆναι, 13 Ἰουνίου 1884 Ἄριθ. 119+140

Ὁ μέγας

νομισθῆτις τῆς Ἀθῆνας καὶ μέγας φιλόσοφος καὶ μέγας ποιητής ὁ Σόλων εἶπε :

Οὐκ ἔβη Σόλων βαθύφρων, οὐδὲ βουλήεις ἀνὴρ ἐσθλὰ γὰρ Θεοῦ διδόντος, αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο. Ἦθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαθῶν, καὶ τυραννεύσας Ἀθηναίων μόνον ἡμέραν μίαν, ἄσκησ ὕστερον δεδραῖσθαι κάπιτετριφθαι γένος.

Ἦγουν σας. Ἐγὼ, λέει ὁ Σόλων, δὲν ἐγεννήθηκα ἐξυπνος ἀνθρώπος, οὔτε ἀνδρας νὰ ξέρω πῶς νὰ κάνω τῆς δουλειαίς μου διότι, ἐνῶ ὁ Θεὸς μοῦ ἔδωσε τόσα ἀγαθὰ στὰ χέρια, ἐγὼ δὲν τὰ δέχτηκα. Ἦθελα ὅμως, λέει ὁ Σόλων, νὰ γίνω κρατερός, ἰσχυρός, καὶ νὰ ἔχω πλούτη μεγάλα, καὶ νὰ γίνω τῶν Ἀθηναίων μιὰ μόνη μέρα τυραννός, ἦγουν βασιλέας, ἀρχοντας, καὶ ἐπειτα ἄς μ' ἔκαναν ἄσκησ καὶ ἄς μὲ σκότωσαν μαζί μ' ὅλη μου τὴ γενεά.

Τὰ ἴδια λόγια τοῦ Σόλωνα ταιριαζοῦν νὰ πῆ τώρα καὶ ὁ δήμαρχός μας Σούτσος, ὅτι ἀφοῦ εἶχε στὰ χέρια του νὰ κλέψῃ ὅσο ἤθελε καὶ τοῦδωσε ὁ Θεός, ἡ τύχη δηλαδὴ, αὐτὸς δὲν συλλογίστηκε νὰ κάνῃ αὐτὴ τὴ δουλειὰ σὰν καμπόσους ἄλλους δημάρχους ποῦ ἀπὸ φωμοζήτες βγήκαν ἑκατομμυριοῦχοι. Καὶ ὅπως ὁ Σόλωνας εἶπε, ὅτι ἤθελε μιὰ μέρα μοναχὰ νὰ γίνῃ βασιλέας τῶν Ἀθηναίων, γιὰ νὰ χέσῃ τὸν γονιὸ ὀλονῶν καὶ ὕστερα ἄς πέθαινε σὺν γυναιξί καὶ τέκνοις, ἔτσι τώρα πιστεύω πῶς θὰ λῆ καὶ ὁ δήμαρχός μας—Θεὸ μου, χωρὶς νὰ κλέψω, ἐνῶ μποροῦσα, πεντάρας, μὲ στέλλουν γιὰ χιλιαίς ψωροδραμαίς ποῦ δόθηκαν τάχα χωρὶς τύπους σὲ μερ. δουλειὰ, σὲ κακουργαδικεῖο, ἤθελα μιὰ μέρα νὰ γίνω Τρικούρης, γιὰ νὰ πνίξω ὅχι ὅλη τὴν Ἑλλάδα σὰν κι' αὐτὸν ἀλλὰ μόνη τὴν ἀχαρίστη Ἀθήνα.

Ἐγὼ δὲ ὡς πολίτης ποῦ ὑποστήριξα τὸν δήμαρχό μας, μὲ τὴν μικρὴ μου δύναμι, ἔχω χρέος νὰ σας δώσω λόγον καὶ ἄς ἀποδείξω ὅτι ὁ Παληὰνθρωπος τὸ καὶτελό του, δὲν τ' ἔχει μουντζουρωμένω ὡς οὔτε ὁ δήμαρχος, καὶ οὔτε σας γέλασα, καὶ οὔτε σας ἀπάτησα αἰσχρὸν κέρδος θηρεύων.

Πρέπει νὰ σας δώσω λόγον τί συμβαίνουν καὶ ἰδύσασθαι. Ἀρχὴ τοῦ παραμυθιοῦ, καλὴ σπέρα σας.

Μιὰ φορὰ κ' ἓνα καιρὸ ἦτανε Δημοτικαίς ἐκλογαίς στὴν Ἀθήνα καὶ ἓνας ὑποψήφιος σύμβουλος, (ὄχι Φιλήμονας, ἀλλὰ αὐτὸς), ἔβρισε τὸν Λαὸ καὶ τὸν εἶπε λούστρα, καὶ ὁ Λαὸς αὐτὸς ἐθύμωσε καὶ δὲν ἔβγαλε σύμβουλο αὐτὸν τὸν ὑποψήφιο, τότε ἡ Κυβέρνησις βλέποντας πῶς ἡ δημοκρατία τῆς φεύγει ἀπὸ τὰ χέρια, γιὰ τὸ χατήρι τοῦ ὑποψηφίου αὐτοῦ καὶ γιὰ τὸ χατήρι τοῦ χρυσογαϊδάρου τῆς Μελα, ἀκύρωσε ταίς ἐκλογαίς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ πάσῃ καὶ τὸν Δήμαρχον, τὸν ὁποῖον ἔβγαλε ὁ Λαὸς χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς Κυβέρνησις, γιὰ νὰ δεῖξῃ τῶν λούστρων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι δυνατώτερη ἀπὸ τὸ Λαὸ καὶ ὅ,τι θέλει μπορεῖ καὶ τὸ κάνει.

Εἰς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦτανε ὑπουργὸς ἓνας φίλος τοῦ Δήμαρχου τοῦ Λαοῦ, (σὰν νὰ λέμε τὸ Ραλάκι μας) καὶ αὐτὸς δὲν τὸ παραδεχότανε νὰ παυθῆ ὁ φίλος τοῦ Δήμαρχος, μαλλόσανε λοιπὸν σ' αὐτοῦ ὑπουργεῖο, καὶ ὁ Ραλλῆς ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθῆ. (1) Τότε πλέον ἡ Κυβέρνησις ἀποφάσισε νὰ κάμῃ κάμμιαν δική της στὴν Ἀθήνα καὶ ἀμέσως ἔλαμε συμβούλιο καὶ ἀποφάσισε νὰ βγάλῃ σύμβουλο τὸν ὑποψήφιο τῆς Φιλήμονα ποῦ ἔβρισε τὸν Λαὸ λούστρους, ἐπειδὴ καὶ ἔτυχε νὰ γράψῃ καὶ τὴν ἐφημερίδα *Αἰώνας*, ἀρχισε τότε ὁ ὑποψήφιος αὐτὸς καὶ ἔγραψε στὴν ἐφημερίδα του χίλια μιλια ψέμματα χοντρά καὶ λιγνὰ μεγάλα καὶ μικρὰ, πῶς τάχατες ὁ Δήμαρχος εἶναι κλέφτης, πῶς εἶναι πλαστογράφος, πῶς ἔκλεψε 600 καὶ 800 χιλιάδες δραχμαίς, καὶ πῶς πρέπει ὁ Λαὸς νὰ τὸν ψηφίσῃ ἐκείνον γιὰ σύμβουλο γιὰ νὰ προφυλάξῃ τὴν περιουσίαν τοῦ Ἕλλητος, ἔγραψε καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ γράψῃ τόσα πολλὰ ποῦ ἐσάσανε ὁ κόσμος καὶ εἶπε — βρε εἰμεὶ καλά ξέρουμε πῶς ὁ Δήμαρχος εἶναι τίμιος, ἀλλὰ γιὰ καθὲ ἐνδεχόμενον ἀφοῦ γκαρίζε αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος (ποῦ νὰ φοβῆσθαι), ἄς τὸν βγάνωμε κι' αὐτὸν κι' ἄς βγάλουν τὰ μάτια τους εἰς τὸ Συμβούλιο. Ἐπειδὴ ἔμωσ ὁ Λαὸς δὲν τὰ πιστεύε τα γραφομένα του, καὶ ἡ κυβέρνησις ἤθελε καὶ καλά νὰ κάνῃ τὸ δικὸ της, εἶπαν τοῦ Νομάρχου—Βρε Νομάρχη, εἰμεὶ ἔχουμε ἀνάγκη νὰ καταφέρουμε τὸ Λαὸ νὰ πιστέψῃ πῶς ὅσα γράφει ὁ ὑποψήφιος μας εἶναι ἀ-

(1) Τὰ ξέρατε αὐτὰ; Ὅχι. Αἰ, κάθετέ τα λοιπὸν τώρα γιὰ νὰ μὴ σας λῆν καυκαβίζ, ὅπως καὶ ἤσαστε γιὰτι δὲν ξέρατε τί σὰς γίνεται ὡς τώρα.

Ἦσπ. ἐσῶμ οὐλογῆν ὅτ ἐμ. σὰνὰ σοφλοῦν. Ἄ ὕστ. ἰδύσασθαι ὅτ. ἠδὲν ὅτ ἰμ. ἐν. ἀπ. ὕστ. ἐκ. καὶ κερὰπ. ὕστ. σμολῆ. ἔσο.

Αθηνά, για να τον ψηφίσω και να τον έχω με στο συμβούλιο για δικό μας, γιατί μεθάρσιο θα βάλουμε φόρους, στα κρασιά, στα κτήνη, στα σπύρια, στη μύρα, στα πετρέλαια και σε τόσα άλλα πράγματα, και έχουμε ανάγκη να κάνουμε κόμμα δικό μας στην Αθήνα, για να μη μας πετροβολήσουν ο λαός, τότε ο Νομάρχης είπε:—Αυτό είναι, ή συλλογή σας; Έννοια σας, κ'εγώ θα ακαρώσω μια καταγγελία από 20 κατηγορίας δαίσι γραφεί, ο υποψήφιος σας, και από τας είκοσι καποία θα κατορθώσω να πιάσω και άμα τον βάλουμε στη χαιψι το Δήμαρχο, τότε είναι δική σας δουλειά να κανετε ο,τι θέλετε. Την συμβουλή αυτή παραδέχτηκαν και οι άλλοι και τότε αυέως και χωρίς να χάσουν τον καιρό τους, έκαναν την καταγγελία στον εισαγγελέα, επειδή της άμας την κάμανε την καταγγελία με να πιάση τόσο στας έκλογες των συδουλων και όχι για τα μαύρα μάτια του Δήμαρχου, επειδή της και εξήγωναε και η έκλογες των συμβούλων, εδωσανε τη καταγγελία στην εφημεριδα του Αίγιου τους και του ειπανε να τη γραψη στην εφημεριδατου για να την μαθη ο κόσμος. (Ελαδωμε που ο Θεός άγαπάει τον κλέφτη, άλλ'άγαπάει και τον νοικοκυρη). Από την μεγάλη του βια ο υποψήφιος σύμβουλο, Φιλήμονας, εδωσθηκε και έγραψε στην εφημεριδα του την καταγγελία προτου να την στείλη άκομη ο Νομάρχης στην Εισαγγελία. (1) Τότε καταλαβε ο Λαός πως τον κοροιδεύουνε και πως όλα αυτά τα γράφουν για να πάρουν ψήφους, περασαν όμως η έκλογες και την έπαθε χιώτικα ο Λαός, και χαιως να το θέλη έκαμε σύμβουλο τον λουστρέυποψήφιο τον ύβριστή του Φιλήμονας.

Ολ' αυτά καλά, παρὰ γιατί πήε τώρα φυλακή ο Δήμαρχος μας; Βρε δέν σας το είπα παραπάνω, δέν σας είπα πως δέν τον χαινεύουν και πως θέλουνε να βάνουν τον δικόν τους ή με ρωτάτε την αιτία που του βράικανε; άν ήναι για την αιτία τώρα σας την λέγω κι' αυτή.

Αφού πήρε ο εισαγγελέας τας καταγγελίας του Νομάρχη και έφαξε όλα τα χαρτιά της Δημαρχίας από τα 1880 έως τα τώρα και δέν μπόρεσε να βγάλη τίποτα, και είδε ότι δλας η καταγγελιας και πλαστογραφίας, κλεψιας ή και μπόσικας, ρίχτηκαν στα άργατικά που γινήκαμε στας έκλογας για τας βρυσες που μας έδανε ο Δήμαρχος μας και τα νερά που μας έφερε και τώρα πήγε στη χαιψι, γιατί ο αντίθετοί του στείλανε στον άνακριτή ψευτικούς μάρτυρας, και είπαν πως ο Δήμαρχος δέν είξερε να διαλέξη καλούς εργατάς και αυτούς που διώρισε δέν άργαζόντουσαν, και γι' αυτά έζημιώθηκε ο Δήμος μας περισσότερο από 500 δραχμας. Η δευτερη κατηγορια είναι πως πληροθήκαν άργατικά των Αγίων Αποστόλων εις τους εργατάς για ψήφους και πως οι εργατάς αυτοί δέν άργαστήκανε, και ότι πως ο δήμαρχος τάκανε για ψήφους και πλήρωσε το δημοτικό ταμειο έλλαεις 500 δραχμαίς και περισσότεραις.

Και τρίτη κατηγορία, ότι πως υπόγραψε ο Δήμαρχος τον κατάλογο για να πληροθύνε αυτάς η περισσότεραις από χιλιαίς δραχμαίς. Αυτά είναι όλα όπως σας το είστόρησα και ξέρετε ότι εγώ δέν λέω ποτέ ψέματα, και θα τα ιδήτε έπειτα και μόνοι σας.

Ξέρετε όμως εγώ τί έμαθα; Ότι για τους άργατάς των Αγίων Αποστόλων ότι πως ο Δήμαρχος δέν επλήρωσε τα λεφτά αυτά για ψήφους αλλά τον εγέλασαν οι έπιστάτες, μου είπαν οι εργατάς που είναι γραμμένοι σ'αυτόν τον κατάλογο, πως όχι μόνο δέν άργαστήκανε της δυο γιορταδες, άλλ' ούτε και πεντάρα πήρανε από τη Δημαρχία (πως πιανεται ο κλέφτης), πως λοιπόν ήθελε να πάρη ψήφους ο Δήμαρχος αφού δέν φρόντισε να πάρουν και τα λεφτά, άς τώβρη από το Θεό εκεινούς που τυραννά τον Δήμαρχο, τί σας φταιει ο Δήμαρχος, πορεϊνά γίνη Θεός να τα βλέπη όλα, εγώ τι να σας πω τιμιώτερο Δήμαρχο δέν θα βροῦμαι, ο κόσμος να χαλαση και έπαινός

(1) Τα ξέρατε και αυτά; Όχι. Αί να ξεραθήτε λοιπόν. Άμ τι ξεραδια ξέρετε αφού ούτε αυτά δέν ξέρετε που τα ξέρει όλος ο κόσμος.

του είναι, ότι θα παρουσιαστή στο δικαστήριο με το πρόσωπο καθαρό. Καθαρός ούρανος άστραπές δέν φοβάται, και άς λέγουν ο,τι θέλουν όλα τα κάνουν για το πάπλωμα.

Όταν

σκονταῦτη τινάς όλοι του λέν τύφλα. Έτσι λοιπόν τώρα όλοι λέμε τύφλα στο ύπουργείο για το μεγάλο σκόνταμα που έκανε άπάνω εις την άρει της καταναγκαστικής κυκλοφορίας της άντεθνικής τραπεζας, η οποια άπάνω σ'αυτή την περίσταση φάνηκε άληθινά όνομα και πράγμα άντεθνική.

Θα φριξεται όταν μέσα σ'αυτόν και τον έρχόμενο μήνα θα άκούσετε τα φροβιά έμπερικα κανόνια που θα βουίξουν στην Αθήνα και τον Περαιά, φαίνεται δε ο Τρικούπης ότι πρόβλεψε αυτόν τον βομβαρδιση του έμπορίου και γι' αυτό προτόμησε το μιλιούνη του Βελιάνου να το διαθέση για φτιασίσιμο φυλακών η όποιαις είναι άμφιβολο άν θα φτάσουν να χωρέτουν όλους τους μέλλοντας κανονιέριδες έμπορους.

Όταν πέρα τινάς κάτω και καταλερωθή ο πρώτος που βρεθή κοντά σε κείνον που έπασε τον ξεσκονίζει χωρις όμως να τον ρωτήση και που βάρισε και που του πονεί. Το ίδιο και ο Τρικούπης, τώρα που είδε πλέον το καθρό πέσιμο του έμπορίου θέλησε να δώση τάχα χέρι βοήθειας, και εδωσε στη Τραπεζα πόσα νομίζετε; Τρία μιλιούνια για να βασταξη το φοροο έμποριο. Αυτό είναι μια κοροϊδία καθαρή. Τρία μιλιούνια για το έμποριο όλο της Ελλάδος είναι μια σταλαγματια νεροί μέσα στη θαλασσα. Αφού τρακόσα και άβαντισο μιλιούνια που έχουν η τραπεζες δέν φτάνουν για να βασταξουν το έμποριο, θα το βασταξουν τα τρία;

Ενῶ όλοι οι έμποροι βιγκούν από τους πόνους των φτωχέψων, σαν τους άρρώστους στο κρεββάτι, ο Τρικούπης άντι να κυτταξη πως να δώση δυνατά φάρμακα και καταπραῦνει τους πόνους, τους δίνει σαν τσικλατάκος κορδιαλάκια και ψευτοχοληδαι.

Θέλετε να μάθετε την φοιχτή στασιμότητα του έμπορίου; Φτανε μόνο τουτο να ξέρετε, ότι ενῶ πρώτα η εισπραξεις του δημοτικού φόρου άνεβαιναν καθε μέρα σε δυο και τρεις χιλιαδες δραχμαίς, τώρα μόλις μαζεύουν 250 σαν διακονιαρεοι οι καμπαδες που δέν φτανουν να πληρώσουν ούτε τα έξοδα της υπηρεσίας της ήμερας.

Χαντακωμενε Τρικούπη μας χαντακωσες που να χαντακωθης μέσα στον ύπόνομο της Βαθειας.

Άλλα που χαμπαρίζεις συ από κατάρεις και βροσιές, σένα και γοδαρο άν σε πήε τινάς θα το θεωρήσης για τιμή σου, και πραγματικως είσαι άρχιγαδαρος αφού πλέον κοντειεις να μας άπογαϊδουρώσης όλους, όπως και μάς γαιδουρώσης, γιατί μόνο γαιδάρησ μπορούν να σηκώσουν τόσους φόρους, όσους έμεις, γι' αυτό και εις το έξης άμα που βλεπομεθα άντις για κλημερα κύριε, πρέπει να λέμε—Καλημέρα γαδαρε.

Φυλακαίς

Κόκλα. Σεβαστέ μας προστάτη. Σε περικαλώ πολύ να τυπώσης εις την άξιότιμη εφημεριδα σου, ότι έχω τρεις μήνες ύποδικος και καταδικαστηκα ένα μήνα, και εξήτησα το ψωμι μου και δέν μου τώδωσαν, και ενώ είπαν ότι δέν έχει ψωμι για ένα μήνα, και μη φωναζης ψωμι, γιατί σε στέλνω στο Μεντρεπέ, και όχι μόνο έμένα, αλλά και όποιος έρχεται κανει 10 μεραις να παρη ψωμι και του λέγουν πως δέν διατάζε ο κ. Εισαγγελέας και άλλα των άλλων. Γράφετα αυτά να τα μαθουν και θα σώσης πολλούς και μένα τον δυστυχή.

Υπάρχει ύπογραφη.

Σ. Π. Τι να σας κάνω; γιατί αυτά τα παραπάνω σας δέν τα λέτε στην έπιτροπή που έρχεται στης φυλακαίς; Έγω πια κουράστηκα γράφοντας. Μιλάτε και σείς λίγο. Και ψωμάς άν ήμουνα παλι δέν θα τολμούσα να σας στείλω ένα καρβελι, γιατί κι' αυτό είμαι υπερβεβαιος πως θα τώτρωγαν άλλοι. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια και θαρρώ πως με

καταλαβένετε, πολύ καλά τι σας λέω. Στης φυλακαίς δασι βρισκαστε, άλλοίμονο σε κείνον που δέν έχει νύχτα να ζυστή και περιμένει από άλλον.

Όλοι μας

Όταν βλέπουμε ένα ζητιάνο στραβό, η κουτσό η πιασμένο και ελ, λοιπα τον λυπούμεθα και μ' ελη μας την καρδιά του δίκωμε, ότι προκίρουμασε, αλλά υπέρχουν κάτι άλλα ειδη ζητιάνων, που μπορούμε να τους ονομάσωμε ευγενεις ζητιάνωμε, διότι δέν μας γυρεύουν την πεντάρα για ζητιανιά, αλλά εργαζόμενοι. Υπάρχει ένας βουδός που άντις να ζητιανέψη πολλα σπύρια στο δρόμο και κηπνό, και ενῶ είναι βουδός φωνάζει. Ποιός να μην τον έλεση αυτόν τον άνθρωπο άγοράζοντας, ότι πολλα; Υπάρχει ένας θεότυπος που παίξη φουσαρόνικα και διατηρά την οικογένεια του. Ποιός να μην τον έλεση αυτόν τον άνθρωπο; Υπάρχει εκεινο το μικρό παιδι που περπατά με τα δεκανίκια στους δρόμους σουρνοντας το κορμί του άπάνω στα ζύλα και πολλα σπύρια για να ζήση τη μάνα του. Ποιός να μη το έλεση αυτό; Υπάρχει και ένας άλλος κουλουριώτης που πολλα κι' αυτός σπύρια όλη την ήμερα, κουλός το ένα χέρι και το ένα ποδάρι και το βραδυ πολλα ως τα ζημερώματα φαστίκια στο θέατρο του Τούρχε και διατηρά ολόκληρη οικογένεια. Ποιός να μη τον έλεση αυτόν τον άνθρωπο;

Αυτό θα πη έντιμη ζητιανιά και όχι σαν εκεινους τους ντεγκλαραδες που ενῶ μπορούν να πνίχουν βωδι καθοντας και ψωμιζήτουν σαν τεμπεληχανάδες.

Αυτά ελαθα άφορημ να τα γράψω για δυο λόγους, πρώτο για να σας παρακαλέσω να ελεάτε αυτούς τους έντιμους φτωχούς και δεύτερο για να σας άποδειξω ότι καθε άλλος ζητιάνος είναι άνάξιος έλεημοσύνης, αφού και τυφλοι και χωλοι μπορούν να εργαζωνται και να κερδίζουν το ψωμι τους εν ιδρωτι του προσώπου των.

Έτσι δέν είναι;

Κύριε,

ύπο άριθμό 5 ταχυδρομικέ διανομεῦ, έχουν παραπόνο εναντίον σου ότι τάχα παρανόμως γυρεύεις δεκάρες όταν πηγαίνης τα γράμματα και ότι άν δέν σου δώσουν τα πέρνεεις πίσω και φεύγεις. Αυτό δέν το πιστεύουμε, γιατί είσαι τίμιος άνθρωπος, αλλά να ελα ντε που μάς γράφουν να σου τα γράψωμε και άν δέν σου τα γράψωμε θα λένε πως μεροληφτούμε, ώστε πρόσχε να μη δίνης άφορμας παραπόνων και ύστερα παραπονάσαι και συ, ότι έχουν παραπόνα εναντίον σου. Δέν σου λέω, ο μισθός σας είναι ψωμομιστός, και δέν φτάνει να ζήσητε χωρις άλλη μικρη βοήθεια άπόξω. άλλα αυτή η δουλειά να γίνετα με τρόπο.

Ο Μεγάλης

ο Όρφανίδης παραπονάται και λέει ότι ήρθε από την Πόλι και άγόρασε λίγες πήλεις χῶμα και κοντά στο Άστεροσκοπειο και έφτασε μια παραγκούλα και έθανε την οικογένεια του μέσα, αλλά μόλις σπιτόθηκε, να οι κλητήρες του 4 τμήμα και πάν και του την χαλουν και τον ξεσπιτόνουν, τώρα μάς ρωτά, ατή είναι η προστασία των νόμων; Έδω είναι που θα τα φέρωμε λίγο ζαβά, διότι ίσα ίσα ο νόμος δέν επιτρέπει να οικοδομουν από κάτω από το Άστεροσκοπειο, γιατί είναι της άρχαιολογικής εταιρίας. Θα μάς πης πως έχουν και άλλοι οικοδομημένα. Αί μα εκεινοι φιλε μου, είχαν μέσα και έτρωγαν και λιγχι τα δυο μπροστινά δάχτυλα εις το τρίψιμο των όποιων κρέμονται όλοι οι νόμοι και προφήτες.

Πρός

τον γυμνασιάρχην της Λακίας. Στο γυμνασιό σου υπάρχουν λέει τέσσεροι μαθηται, ο Δ. Μαχαίρας, ο Τ. Ζαγορίσιος ο Ι. Σακελαρίου και Κώστας Οικονομίδης, οι όποιοι αφού όλη την νύχτα ρουφήζουν πρώτα τον Τίγρι και το Εύφρατη ύστερα χαλουν του κόσμου την ήσυχία με της πτιναδες τους. Τι

κατάστασις είναι αυτή; Μαθηται είναι αυτοί η ζυλοσάστασις; Για κανε τους την παρατήρησι μάς και συμμαχουσαμ λιγο. Αυτή είναι κτηνία μαθητών και όχι άνθρωπείων. Τα κτήνη.

Η Αγγελικη

Σκόδρα είναι δασκαλα στης Λαρισσας, το παρθενάγιο, ένα λοιπόν πρωί που βγήκε αυτή και μια άλλη μαζύ της δασκαλα από το λουτρό που είναι μέσα στο σχολείο, τυλήγηκαν στα σεντόνια και κυνηγούσαν τα κορίτσα με ένα άγκουρι που είχαν και έτρωγαν, (σαν χοντρό μου φαίνεται αυτό το άγκουρι, αλλά άς το πιστέψωμε), και άκομα, λένε πως στην ώρα του μαθημα δέχονται κατί εργαλάδους των και τα λένε Ιεροκρυφίως και μπροστά στα μάτια όλων των κοριτσών. Αυτά όλα τάγραψαν στο ύπουργείο και το ύπουργείο διατάξε ένα καθηγητή και έκανε άνακρισεις και τα βεβαίωσε, αλλά, εδω είναι το παραξενο άγκουρι, ότι άντις να τιμωρήση το ύπουργείο της κυρά δασκαλας, έφαγε την μπατάγια ο δάσκαλος με μια μεταθεσι της Τρικάλας, διότι, λένε της κυρά δασκαλας ύποστηρίζει ο Νομάρχης. Τώρα, λένε και παραπονούνται οι Λαρισσατοι που έχουν τα κορίτσα τους στο σχολείο ότι δέν τους πειράζει τόσο για τ' άγκουρι που συνειθίζουν η δασκαλας μ' αυτό να κυνηγούν τα κορίτσα, όσο για την κακοήθεια της εργαλαβίας που κάνουν μπροστά στα μάτια των κοριτσών τους, διότι έχουν όπ' όψι την παροιμία που λέει = Μ' όποιον δασκαλο καθίσεις τέτοια γράμματα θα μαθης.

Σ' αυτά έμεις δέν έχουμε τίποτα άλλο να τους πούμε, παρὰ αφού η κακή τους τύχη τους έρριξε στα χέρια τέτοιων διδασκαλισών, να κάνουν ύπομονή, διότι από ανθρώπους άξεταίποτους, ούκ εστιν έλπις σωτηρίας. Άμ έσεις, κυρά δασκαλεις δέν ντρέπεστε λιγχι; Φτου σας, συχαμένες, αδιάντροπες κακοαναθρεμμένες. Το βραδυ να μη σχολάζετε, να μεινετε νηστεια, και αυτε άγκουρι να μη φάτε.

Πρός

τον κυβερνήτη της άτμοτελωνιδος Κέρκυρας που είναι στην Σύρα. Πρε άδερφέ το πλήρωμά σου έχει παραπόνα εναντίον σου γιατί σπίγεις λέει τα μεσάνυχτα λίγο παραπάνω από το ταχτικό σου, και χαινεις την βάρκα που σε περιμένει και παε ύστερα μέσα άφρισμένο και φρωτώνεσαι των ναυτών και τους βολεις σαν να ήναι χαμκαλιδες. Αν ήναι αλήθεια αυτά δέν κανεις καλά, γιατί και αυτοί άνθρωποι είναι και φιλότιμο έχουν άπάνω τους και θα τους φέρης σε θέσι, λένε, κάμια ώρα να σε φουντάρουν για άγκουρα γερενε, και ύστερα να ποῦν, πως από μεθησι που είγες, έπεσεσ μονάχος σου και πνίγηκες. Έχε λοιπον τον νοῦ σου, γιατί για έξοδα ένταφιασμοῦ δέν είμαστε και ούτε για σκουτούρες να σε βγαζώμε από τη θαλασσα.

Ο δουλλός σου

κύριε κουρεῦ Στυλιανέ Φραγκουδικη, έχει λέει μια κακή συνήθεια να ρίχνη όλαις της βρωμαίς άποξω απ' τη βρῦσι που είναι στην άγια Κυριακή και καταβρωμίζει όλο τον κόσμο. Θα μάς πης, τί φταις εῦς; Φταις και παραφταις. Για δειρτον ένα δυο φοραις να δούμε το ζανακάνει, δέν άκους θεοκατάρατε πως κοντεύει να μάς πλακώση η χολέρα;

Χτες

μούλεγε ο άστειός μας φίλος κουρέας Φιλιππίδης. Τάμαθες τα νέα; Διαταχταχε όλος ο στόλος μας να βγη άρδο στα πανιά για να διώξη τη χολέρα άμα που μόλις ήθελε ξεπροβάλει τα μούτρα της στα δικά μας τα νερά. Και έπειτα δέν άγαπάς τον Τρικούπη.

Άκούσετε

στη μπίστη σας τί του κατέβη ένους από την Πάτρα να μάς γραψη χωρις να λυπηθη καν τα 20 λεπτά του γραμματσαήμευ. Ίδου,

«Κύριε Συντάκτη. Δέν μᾶς φωτίζεις εἶσαι παντρεμμένος ἄγουν ἔχεις γυναίκα ἢ ὄχι, γιατί ἔχομε σπείχημα, καθότις ἄλλοτες μᾶς γράφεις πῶς ἔχεις καὶ ἄλλοτε πῶς δέν ἔχεις, δηλαδή μᾶς κοροϊδεύεις; Ἀκόμα δέν μᾶς φωτίζεις τί ἔγινε ἡ ὑπεφυλλίδα τοῦ Τσιρτσιμπερέτα, μᾶς καὶ σὲ πήρε καὶ σένα μαζύ του στό Δαφνί, ἢ ἄν δέν σὲ πήρε, γιατί δέν πᾶς νά τόν βρῆς νά σοῦ πῆ τήν συνέχειά του, καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ πῆς καὶ τοῦ Γιάννη τοῦ στραβοῦ νά μὴ συχοπερνᾶ ἀπό κεί ποῦ ξέρει, γιατί θά τῆς φᾶ, καὶ εἶναι ντροπή καὶ σὲ σένα ποῦ φέρνεις τὸ ἴδιο ὄνομα. Θ. Καραγεωργίου.

Τώρα τί νά τοῦ ἀπαντήσῃ τινὰς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πρὲ ἀνθρωπε, τί σὲ μέλει ἐσένα παντρεμμένος εἶμαι ἢ χοῖρος, μᾶς καὶ μὲ προξενεύεις αὐτοῦ; Ὅσο γιά τόν Τσιρτσιμπερέτα μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι σᾶς λέγω ὅτι τόν ἀμόλυσαν χτῆς ἀπό τὸ τρελοκομεῖο καὶ ἀπό αὐριο ἀρχίζιμε τὰ παθήματά του.

Νά ποῦ κατάντησαν νά βάζουν ἢ γυναῖκες τοῦς ἄνδρες τους.

Ἀπό τὸ Νοσοκομεῖον

τῆς ἀελπίδος Ἐλπίδος μᾶς γράφουν, ὅτι ἕνας γιατρός ποῦ ἀλλάζει τῆς πληγαῖς τῶν γυναικῶν, βοηθός, τῆς φορᾶ στὰ φιλήματα. Τόν παρακαλοῦμεν ὄθεν του, νά συμμαζέψῃ λίγο τὰ χεῖλια καὶ τὸ στόμα του, διότι ἡ φτωχῆς ποῦ πᾶν στό νοσοκομεῖο νά θεραπευτοῦν δέν ἔχουν σκυπὸ ἄν βγοῦν θεραπευμένες ἀπὸ τὴν ἀσθένειά τους, νά βγοῦν καὶ διασφαρμένες ἀπὸ τὴν κακοῦθεια αὐτοῦ τοῦ βοηθοῦ.

Πρὸς χάριν του δέν τυπόμε τὸ ὄνομά του πρὸς τὸ παρόν. Ὑπάρχει Ὑπογραφή.

Γιὰ νά

σοῦ ποῦμε κύρ Κανακοκόπουλε καπνοπώλη ποῦ εἶσαι στὴ Σύρα, ὁ Γιάννης ὁ Σάλος σοῦ κάνει τὴν παρατήρησι νά μὴ βοῖζης τὴν ἑναν καὶ τὸν ἄλλο ἀνεξέταστα γιατί θά γίνετε κομμάτια, δουλειὰ ποῦ δέν μᾶς ἀρέσει, γιατί καλλίτερα προτιμοῦμε νά σᾶς βλέπωμε νά ἴστε ἀκέραιοι, ὄχι μόνο κατὰ τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν χαρακτήρα. Καταλαβετε; Κρεμισθήτε λοιπὸν καὶ ἄλλοτε τέτοιαις ἀνοησίαις νά μὴ γράφετε. Διαλιαλιᾶ; Κατάντησατε σὰν τῆς γυναῖκες ποῦ ἀφοῦ ψάλλει ἡ μιὰ τῆς ἄλλῆς τὰ σκυλιανά της, ὕστερα παραπονᾶται καθεμιὰ στον ἄντρα της καὶ λέει Ἄντρα, ἡ γειτόνισσα μέθρισε, καὶ μοῦπε πῶς εἶμαι καγκάγια, ἀσχημῆ. Νά τὴ μαλλώσης. (ὕψω).

Ἀπόβαις τοῦ καπετὰν Στέφανου στό Σουδάν

Παρακαλέτας

ὁ κ. Γ. Δ. Μανσόλας νά περάσῃ ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Μάντζαρη, νά ξεκαθαρίσουν τὰς ὑποθέσεις των, διότι ἔχομε πρεῖς ἐπιστολάς εἰς τὰς χεῖρας μας. Χωρὶς ἄλλο.

Εἶπαμε

πῶς κατὰ τοῦς νόμους ὅλοι μας μεγάλοι καὶ μικροὶ εἴμαστε ἴσοι ἐνώπιόν τους καὶ ἐξαιρέσεις δέν ὑπάρχουν.

Ἄλλὰ εἰ νόμοι μας κατάντησαν σὰν τὴν παροιμία τὴν ἀρχαία τῶν Ἀθηναίων ποῦ λέει:

«Σὲ μᾶς οἱ νόμοι μοιάζουν σὰν τῆς λεπταῖς ἀράχνης, ποῦ πιάνουν μονάχα τῆς μικραῖς μυῖγες, διότι ἡ μεγάλας τῆς σπαζοῦν καὶ φεύγουν.

Ἔτσι λοιπὸν γίνεται καὶ τώρα, ὁ δήμαρχος καὶ οἱ χρυσογάδαροι ἐτέθηκαν σὲ ἰδιαίτερη φυλακῆ, ἦγουν ἐλευθερία, τὸν δήμαρχο τὸν κάθισαν στό Νοσοκομεῖο, σαματις τὸ Νοσοκομεῖο νά ἦναι φυλακῆ καὶ τοῦς ἄλλους τοῦς ληστὰς τῶν πόλεων στό ἀπάνω πάτωμα τῆς ἀστυνομίας, ἀντὶς νά τοῦς πᾶν ἐκεῖ ποῦ εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόμοιοί τους.

Ἡ Α. Μ. ὁ ἀντασβασιλεύς, καὶ σατράπης τῆς Ἑλλάδας.

Ὁ δήμαρχος ὅμως εἶχε τὴν γενναιοῦτητα νά γυρέψῃ καὶ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν εἰσαγγελεῦ νά τὸν πᾶν στῆς φυλακαῖς, ὅπου εἶναι φυλακισμένοι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πολῖτες, καὶ διότι δέν θέλησε νά πιάσῃ στό νοσοκομεῖο ἰδιαίτερα δωμάτια καὶ παραβλαψῇ τόσοὺς ἀσθενεῖς ποῦ μποροῦν νά διατεθοῦν ἐκεῖ μέσα.

Ἴδου πολίτης σωστός, ὁ ὅποιος ἐννοεῖ νά ὑποφέρῃ ὅλα ὅσα λέγουν οἱ νόμοι καὶ κελεύουν ἢ διατάξεις τοῦ Σύνταγμα.

Ὅχι, θέλομε ὅλοι μέσα ἰσοπέδομα, ὅλοι στῆς ἰδίας φυκῆς καὶ ὄχι ἐξαιρέσεις.

Μέσα, ὅπως πῆγε καὶ ὁ Τρικούπης μέσα, μέσα ὅλοι ἰσοπέδομα ὅλοι.

Ἔτσι, νά καταλάβετε καὶ σεῖς τί θά πῆ φυλακῆ.

Μέσα ὅλοι, μέσα, μέσα καὶ σὺ Τρικούπη, ὕβριστῆ τοῦ Βασιλέως.